

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Antoni Górski

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. D.

przeciwko Przedsiębiorstwu „N.(...)” sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 marca 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2007 r.,

sygn. akt I ACa (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 grudnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 21 listopada 2007 r. odrzucające skargę kasacyjną powoda. Jako przyczynę odrzucenia zażalenia wskazał nieuiszczenie należnej opłaty sądowej przez zawodowego pełnomocnika powoda wnoszącego zażalenie, a jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 130² § 3 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik powoda nie uiszczając stosownej opłaty sądowej ani nie wnosząc o zwolnienie od obowiązku jej uiszczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód zwolniony był od kosztów sądowych w postępowaniu toczącym się przed sądem pierwszej i drugiej instancji.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego doszło do rozbieżności stanowisk w kwestii, czy zwolnienie od kosztów sądowych udzielone stronie w postępowaniu rozpoznawczym rozciąga się także na postępowanie wszczęte wniesieniem skargi kasacyjnej, co stało się przedmiotem zagadnienia prawnego przedstawionego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu. Stosowna uchwała nie została jeszcze podjęta.

Występowanie powyższej rozbieżności nie ma jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, bowiem niezależnie od tego czy zwolnienie od kosztów sądowych udzielone powodowi w postępowaniu rozpoznawczym obejmuje czy nie postępowanie wszczęte wniesieniem skargi kasacyjnej, jego zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2007 r. podlega odrzuceniu.

Jeżeli bowiem stanąć na stanowisku, że zwolnienie od kosztów sądowych nie obejmuje postępowania kasacyjnego, powód obowiązany był uiścić stosowną opłatę stosunkową od zażalenia (art. 2 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 2 i art. 13 oraz art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz. U. Nr 167 ze zm. – dalej: „u.k.s.c. z 2005 r.”), albo złożyć wniosek o zwolnienie od obowiązku jej uiszczenia (art. 100 ust. 2 u.k.s.c. z 2005 r.), czego nie uczynił. Uzasadnia to odrzucenie zażalenia na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

Jeżeli natomiast stanąć na stanowisku, że udzielone powodowi w postępowaniu rozpoznawczym zwolnienie od kosztów sądowych rozciąga się także na postępowanie wszczęte wniesieniem skargi kasacyjnej, powód, jako strona zwolniona od kosztów sądowych, obowiązany był do uiszczenia przy wnoszeniu zażalenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł, zgodnie z art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 100 ust. 2 u.k.s.c. z 2005 r. W rozpoznawanej sprawie, wszczętej w dniu 8 grudnia 2005 r., nie mają bowiem zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123) uchylające obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych, które, zgodnie z art. 2 tej ustawy, stosuje się do spraw wszczętych po jej wejściu w życie, to jest po dniu 10 marca 2007 r. Z uwagi na to, że zawodowy pełnomocnik powoda nie uiścił przy wnoszeniu zażalenia opłaty podstawowej, podlegało ono odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.